

Grønlendingar stuðla Motzfeldt

— í spurninginum um at nokta føroyingum fiskirættindi í Grønlandi, soleingi vit samvinna við Suðurafrika og Namibia

Avgerðin hjá Jonathan Motzfeldt, landsstýrisformanni í Grønlandi, at nokta føroyingum fiskirættindi í Grønlandi, soleingi vit hava samvinnu við Suðurafrika og Namibia, fær eftir øllum at døma undirtøku í Grønlandi.

Størsta blaðið í Grøn-

landi, Grønlandsposten, hevur hesa seinastu tíðina skrivað ikki færri enn tvær oddagreinir um spurningin.

Grønlandsposten heldur ikki, at Motzfeldt hevur lagt seg út í føroysk viðurskipti við at nokta føroyingum fiskirættindi í Grønlandi, soleingi føroy-

ingar samvinna við Suðurafrika og Namibia.

Blaðið visir á, at fer avgerðin hjá Motzfeldt at fáa innanríkispolitiskar avleiðingar í Føroyum, so er hetta: «Óli Breckmanns problem, et problem, som han burde have forudset, da han støttede nogle enkelte fiskeres brud på

det internationale boykot af Sydafrika», skrivur Grønlandsposten.

Vit endurprenta tær báðar oddagreinirnar.

Breckmann heim úr Suðurafrika fyri at bjarga donsku stjórnini

Enn einaferð skal føroyski fólkatingsmaðurin Óli Breckmann bjarga einari danskari stjórn. Hesaferð kemur hann so ikki úr Føroyum, men úr Suðurafrika, har hann sambært donsk bløð heldur til í løtuni.

Danska stjórnin hevur avgjørt at útseta eina týðandi atkvøðugreiðslu í fólkateninginum, til Óli Breckmann kemur aftur úr Suðurafrika, skrivaði danska blaðið «Ekstra-bladet» í gjár.

Danska blaðið visir á, at hóast Óli Breckmann, sum er avgjörður sjálvstýrismaður, fleiri ferðir hevur sagt, at hann ikki ætla at leggja seg út í donsk innanríkisráð, so kemur hann kortini úr Suðurafrika til Danmarkar við tí fyrri eyga at stuðla stjórnini.

Mod Sydafrika

Det er udmærket, at der er fundet grønlandske enighed om at protestere mod det færøske fiskeriengagement i Namibia og Sydafrika. Da Jonathan Motzfeldt spillede ud, havde han sikkert en tanke om, at hans initiativ kunne være en håndsrækning til Atli Dam og Færøernes Socialdemokrati, der tabte lagtingsvalget. Denne form for solidaritet mellem politisk nærtbeslægtede er helt i orden, men den må ikke overskygge den kærne af sund medmenneskelighed, der ligger i det grønlandske udspil.

Óli Breckmann og Folkeflokkun er langt ude i uanstændigheden gennem deres samarbejde med apartheid-styret i Sydafrika.

Derfor er det også helt i orden at forsøge at sætte en stopper for det færøske fiskeri ved Grønland, så længe Færøernes landsstyre gør sig delagtig i initiativer, der går stik imod en ellers fælles nordisk holdning om ikke at have noget at gøre Sydafrika.

For så vidt angår Færøernes fiskeri af rejer, rødfisk og hellefisk her i landet, er der tale om EF-kvoter, som Grønland næppe kan holde færingerne ude fra. Lødden ved Østgrønland og spørgsmålet om genåbning af Nordafrika som fælles grønlandsk-færøsk initiativ er derimod sager, der afgøres mellem Nuuk og Tórshavn. Og her gør Grønland ret i at smække døren i for færingerne.

Uanset nordatlantiske fælles-interesser kan vi ikke samarbejde med færingerne på noget punkt, så længe færøske fiskere med landsstyrets velsignelse og opmuntring støtter regimet i Sydafrika.

Sydafrika

Det færøske lagtings- og folketingsmedlem Óli Breckmann hylede og skreg i sin avis på Færøerne og i den grønlandske radioavis. Han var utilfreds med, at Grønland ved landsstyreformand Jonathan Motzfeldt «blander» sig i færøske forhold, og han kritiserede, at Grønlands landsstyre ikke vil give Færøerne kvoter ved Grønland, fordi «nogle få» færøske fiskere fisker ved det af Sydafrika besatte Namibia, samtidig med at Grønland har fiskerisamarbejde med Japan, der handler med Sydafrika.

Der er overhovedet ikke noget forkert i, at Grønland har samarbejde med Japan, selvom det er pinligt, at Japan handler med Sydafrika. Grønland kan ikke påtage sig ansvaret for, hvordan en af verdens dominerende handelsnationer opfører sig. Selvfølgelig kan Grønland ikke gennemtvinge, hvad store nationer ikke kan.

Grønland derimod forholde sig til, hvordan dansk udenrigspolitik udføres, og her har Jonathan Motzfeldt spillet med trumf. Hverken Grønland eller Færøerne har officielt deres egen udenrigspolitik. Hvad Jonathan Motzfeldt har gjort er egentlig også blot, at gøre et fælles udenrigsansvarende til et indenrigspolitisk spørgsmål i rigsfællesskabet, og han har fået sagt, hvad den danske regering nok ikke har turdet - men gerne villet - sige, nemlig at Danmark er med i den internationale boykot af Sydafrika og dermed også af Namibia, så længe Sydafrika holder Namibia besat. Danmark har altså taget konsekvensen af sin modstand på den sydafrikanske racisme over for den sorte befolkning, og det er al ære værd, at Jonathan Motzfeldt nu forsøger at tvinge færingene til at indtage samme holdning. Det er ikke at blande sig i færøske forhold. Det er at forsvare et opgør med Sydafrikas apartheid, og hvis det så får indenrigspolitiske følger på Færøerne, så er det Óli Breckmanns problem - et problem han burde have forudset, da han støttede nogle enkelte fiskeres brud på den internationale boykot af Sydafrika.

REGERINGEN REDDET FRA SYDAFRIKA

Udsættet gebyr for uddannelse, til føring kommer hjem fra apartheid-styret

Regeringen skal nu helt til Sydafrika for at hente flertal for sin politik.

Tirsdag måtte KVR se at forslag om gebyr for adgang til uddannelse bortfælde, fordi lige så mange stemte imod det som for.

For at sikre sig gebyret, fik regeringspartierne sendt forslaget retur til udvalg. Det betyder, at afstemningen kan gå om, når Færøernes ultrakonservative MF'er Óli Breckmann i dag eller i morgen vender hjem fra en rejse til apartheid-landet Sydafrika, et land, han varmt støtter.

Det var regeringen,

Færingen og MF'eren Óli Breckmann er i apartheid-landet Sydafrika. Nu skal han hjem for at redde Schlüters regering. (Foto: Finn Frandsen)

Fremskridtpartiet og de kristelige, som ville have det nye gebyr, mens Socialdemokratiet, SF og CD stemte nej. Dermed stod stemmernes 87-87.

Når Breckmann, der som svoren færøsk selvstyremand ofte har sagt, at han ikke vil blandes i interne danske anliggender,

vender hjem, regner regeringen med hans hjælp til forelaget.

Under 87-87-afstemningen vlø det sig i øvrigt, hvor nerves hele stemningen på Christiansborg er i disse finanslov-dage.

Socialdemokratiets gruppesekretær Arne Jensen så til sin rædæl, at han manglede et medlem ved stemmekapperne lige før afstemningen. Det var næstformand Poul Nyrup Rasmussen, som befandt sig i uopsetteligt ærlinde uden for folketingsalen.

For ikke at forære regeringen en sejr i utide, måtte Jensen hale fat i parti-formand Svend Auken, som ellers var 'clear' - dvs. at han havde aftalt med en borgerlig, at begge holdt sig fra at stemme.

— Jeg kunne ikke afløse Poul, der hvor han var. Så derfor stemte jeg i hans sted, erkender Auken.

blu-e